

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням комерційного банку “Приватбанк” щодо офіційного тлумачення положення абзацу другого пункту 2 статті 24 Закону України “Про підприємства в Україні”

м. К и ї в
15 березня 2001 року
№ 13-у/2001

Справа № 2- 15/2001

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуючий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича – суддя-доповідач,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням комерційного банку "Приватбанк" (м.Дніпропетровськ) щодо офіційного тлумачення положення абзацу другого пункту 2 статті 24 Закону України "Про підприємства в Україні" від 27 березня 1991 року № 887-XII з наступними змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Тихого В.П. та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – комерційний банк "Приватбанк" – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо офіційного тлумачення положення абзацу другого пункту 2 статті 24 Закону України "Про підприємства в Україні", яке передбачає, що державним підприємствам забороняється виступати гарантами при наданні суб'єктам підприємницької діяльності банківських кредитів. Як зазначається в конституційному зверненні, необхідність в офіційному тлумаченні зумовлена "неоднозначним розумінням і застосуванням вказаного положення названого Закону, в тому числі судовими органами". При цьому суб'єкт права на конституційне звернення посилається на рішення арбітражного суду Запорізької області від 13 березня 2000 року у справі № 4/1/6д за позовом казенного електромашинобудівного заводу "Іскра" (м.Запоріжжя) до комерційного банку "Приватбанк" (м.Дніпропетровськ) та приватного підприємства "Доля" (м.Запоріжжя) про визнання недійсними договорів застави та поруки від 11 червня 1998 року, яким зазначені договори визnano недійсними.

Суб'єкт права на конституційне звернення зазначає, що формується судова практика, яка частково дістала своє підтвердження в листі Вищого арбітражного суду України від 14 березня 2000 року № 0108/109, за якою поняттям "гарант" охоплюється, крім власне гаранта, також поручитель та заставодавець.

Ця позиція арбітражних судів, на думку суб'єкта права на конституційне звернення, призводить до порушення прав банку на забезпечення виконання своїх функцій щодо кредитування суб'єктів підприємницької діяльності згідно з Законом України "Про банки і банківську діяльність" від 20 березня 1991 року № 872-XII.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень своєю ухвалою відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України”.

3. Відповідно до статті 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Згідно з вимогами статті 42 Закону України “Про Конституційний Суд України” у конституційному зверненні повинно зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України.

Однак комерційний банк “Приватбанк” фактів неоднозначного застосування судами України, іншими органами державної влади положення абзацу другого пункту 2 статті 24 Закону України “Про підприємства в Україні” не навів, не аргументовано також і твердження про те, що застосування цього положення може призвести або призвело до порушення конституційних прав і свобод суб’єкта права на конституційне звернення. Матеріали справи свідчать про однозначне застосування арбітражними судами України цієї норми Закону. Нема розбіжностей у розумінні та застосуванні вказаної норми і між рішенням арбітражного суду Запорізької області від 13 березня 2000 року у справі № 4/1/6д за позовом казенного електромашинобудівного заводу “Іскра” (м.Запоріжжя) до комерційного банку “Приватбанк” (м.Дніпропетровськ) та приватного підприємства “Доля” (м.Запоріжжя) про визнання недійсними договорів застави і поруки від 11 червня 1998 року та загальнодержавною практикою арбітражних судів України у цій категорії справ.

Наведене свідчить, що підстави для конституційного звернення, передбачені статтею 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, відсутні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням комерційного банку “Приватбанк” щодо офіційного тлумачення положення абзацу другого пункту 2 статті 24 Закону України “Про підприємства в Україні” на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ